

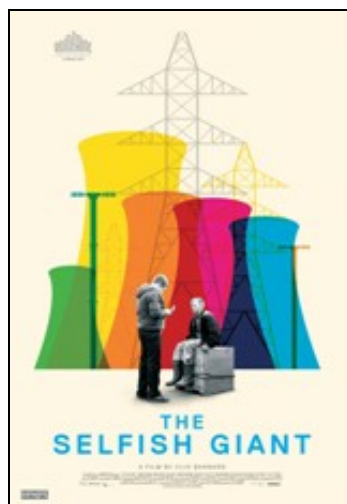
Πρόγραμμα Καλοκαίρι 2014**Δευτέρα 23 και Τρίτη 24 Ιουνίου****The Grandmaster - Γουονγκ Καρ Γουάι**

Σενάριο: Wong Kar-wai, Zou Jingzhi, Xu Haofeng

Ηθοποιοί: Τόν Λιουγκ, Ζαγκ Ζιγί, Λε Κουγκ

Χωγκ-Κουγκ/Κίνα, 2013, 130'

Στην επική αυτή και εντυπωσιακή ταινία του Γουόνγκ Καρ Γουάι παρακολουθούμε την ιστορία του Ιπ Μαν, του Μεγάλου Κινέζου δασκάλου των πολεμικών τεχνών και εκπαιδευτή του θρυλικού Μπρους Λι. Ο Ιπ Μαν γεννήθηκε σε πλούσια οικογένεια της Κίνας κατά τη διάρκεια της Δυναστείας Τσιγκ και κατέχει ιδιαίτερη θέση στην Κινεζική Παράδοση καθώς έκανε προσιτές στα φτωχικά στρώματα τις πολεμικές τέχνες που ως τις αρχές του εικοστού αιώνα αποτελούσαν αποκλειστικό προνόμιο των ανώτερων τάξεων. Το σπουδαιότερο μάθημα που δίδαξε στους μαθητές του ήταν το ήθος του Τελευταίου Ακλόνητου Ανθρώπου. "Ό,τι κι αν σου συμβαίνει, όσες δυσκολίες και χτυπήματα κι αν αντιμετωπίζεις, οφείλεις να μη χάνεις τις αξίες σου." Το Grandmaster δεν είναι απλώς μία ακόμα ταινία πολεμικών τεχνών, αλλά μία υπέροχη χορογραφία που εξιδανικεύει τη χρήση του slow motion στην σκοτεινή αίθουσα. Η ιστορία εκτυλίσσεται τη θυελλώδη εποχή που ακολούθησε την πτώση της τελευταίας Δυναστείας της Κίνας, μία εποχή χάους, διαίρεσης και πολέμου, αλλά ταυτόχρονα και χρυσή εποχή για τις πολεμικές τέχνες. Χρόνα έρευνας και μελέτης των πολεμικών τεχνών, εξασφάλισαν την πιστή αναπαράσταση της εποχής και την αυθεντικότητα της ταινίας, με τις χορογραφίες του Γιούνε Γο Πιγκ (Matrix, Kill Bill, Τίγρης και Δράκος κτλ). Είναι χαρακτηριστικό, ότι οι τρεις πρωταγωνιστές περάσαν χρόνια προπόνησης στο Κουγκ Φου για τους ρόλους τους. Το «The Grandmaster», εκπροσωπεί πια ένα νέο είδος στις ταινίες πολεμικών τεχνών και την καριέρα του Γουόνγκ Καρ Γουάι. Ο Τόν Λιουγκ ως Ιπ Μαν και η υπέροχη Ζαγκ Ζιγί που υποδύεται την Γκογκ Ερ, είναι ιδανικοί στους ρόλους τους, σε μία ταινία που διαθέτει ένα από τα καλύτερα σάουντρακ της χρονιάς, καθηλωτικό και σε σημεία συγκινητικό, με την υπογραφή του Φράνκι Τσαν.

Δευτέρα 30 Ιουνίου και Τρίτη 1 Ιουλίου**Ο εγωιστής γίγαντας (The selfish giant) - Κλίο Μπάρναρντ**

Ηθοποιοί: Κόνερ Τσάπμαν, Σον Τόμας, Σον Γκίλντερ

Αγγλία, 2013, 91'

Το στιβαρό, κοινωμικά ευαίσθητο και ποιητικό αυτό δράμα είναι μια από τις καλύτερες ταινίες της χρονιάς. Προβλήθηκε στο Δεκαπενθέμερο των Σκηνοθετών στις Κάννες και κέρδισε ένα ασταμάτητο, ηχηρό, απόλυτα δίκαιο και γεμάτο δάκρυα χειροκρότημα. Ο τίτλος και η παραβολή της ιστορίας είναι δανεισμένα από το παραμύθι του Οσκαρ Ουάιλντ, «Ο Εγωιστής Γίγαντας», στο οποίο ένας γίγαντας, απομονωμένος στον όμορφο κήπο του, ζει έναν συνεχή χειμώνα μέχρι τη στιγμή που αφήνει τα παιδιά να μπουν να παίξουν και να φέρουν μαζί τους την άνοιξη. Με πικρό χιούμορ και σκληρή ειλικρίνεια, η πρωτοεμφανιζόμενη Κλίο Μπάρναρντ αφηγείται μια οδυνηρή ιστορία ενηλικίωσης με φόντο τη χρεωκοπημένη σε κάθε επίπεδο – εργασιακό, σχολικό, οικογενειακό– μεταβιομηχανική βρετανική πραγματικότητα. Οι μικροί ήρωες της ταινίας, ο Αρμπορ και ο Σουίφτι, είναι παιδιά από προβληματικές οικογένειες και πολλές δυσκολίες στο σχολείο που συνδέονται με μια δυνατή φιλία. Όταν θα βρεθούν να μαζεύουν ανακυκλώσιμα υλικά από σκουπίδια για τον Κίτεν, ιδιοκτήτη μάντρας ανακύκλωσης, θα αποκτήσουν έναν σκοπό και μια ελπίδα στη ζωή τους, μα την ίδια στιγμή η φιλία τους θα δοκιμαστεί. Βαμμένο σε γκριζογάλαζες, ψυχρές αποχρώσεις, το τοπίο επιβάλλει μια μελαγχολική διάθεση σε συναισθήματα και χαρακτήρες, καθώς κινηματογραφικές μνήμες από το «Κες» του Κεν Λόουτς και το «Bleak Moments» του Μάικ Λι πλημμυρίζουν την οθόνη. Με πικρό χιούμορ, σκληρή ειλικρίνεια και μια σκηνοθετική οξυδέρκεια που εκπλήσσει με την ακρίβειά της, η Μπάρναρντ προεκτείνει την προβληματική των δασκάλων της καταγράφοντας γλαφυρά το οριστικό τέλος της κοινωμικής κατανόησης. Ταυτόχρονα κοιτάζει στα μάτια τους ήρωές της και τους ακολουθεί μέχρις εκεί που τους οδηγεί η επώδυνη διαδρομή προς την ενηλικίωση,

υπογράφοντας την πιο ευχάριστη κινηματογραφική έκπληξη της σεζόν και μία από τις σπουδαιότερες βρετανικές ταινίες των τελευταίων ετών.

Δευτέρα 7 και Τρίτη 8 Ιουλίου

Philomena - Στίβεν Φρίαρς

Σενάριο: Στιβ Κούγκαν, Τζεφ Πόουπ

Ηθοποιοί: Τζούνι Ντεντς, Στιβ Κούγκαν

Αγγλία/ΗΠΑ/Γαλλία, 2013, 98'

Χιούμορ και συγκίνηση συνδυάζονται αριστοτεχνικά σε μια φιλική προς το ευρύ κοινό δραμεντί, η οποία βασίζεται σε αληθινή ιστορία. Η ταινία κέρδισε φέτος BAFTA σεναρίου, τρεις υποψηφιότητες για Χρυσή Σφαίρα και τέσσερις για Όσκαρ (ταινίας, σεναρίου, πρώτου γυναικείου ρόλου και μουσικής). Η Φιλομένα Λι έμεινε έγκυος όταν ήταν έφηβη, το 1952 στην **Ιρλανδία**. Αναγκάστηκε να πάει να ζήσει σε ένα μοναστήρι και γρήγορα οι καλόγριες της πήραν το παιδί και το έδωσαν για υιοθεσία

στην **Αμερική**. Η Φιλομένα πέρασε τα επόμενα πενήντα χρόνια της ζωής της ψάχνοντας μάταια το γιο της. Μια μέρα θα συναντήσει τον Μάρτιν Σίξμιθ, ένα δημοσιογράφο. Ο Μάρτιν συγκλονισμένος από την ιστορία της θα τη βοηθήσει να βρει το γιο της. Μαζί ταξιδεύουν στην Αμερική όπου θα ανακαλύψουν τη συγκλονιστική ιστορία του γιου της ενώ ταυτόχρονα μεταξύ τους αναπτύσσεται μία απροσδόκητη φιλία. Ο γνωστός κωμικός Στιβ Κούγκαν («24 Hour Party People», «Μια Νύχτα στο Μουσείο») κερδίζει δύο υποψηφιότητες για Όσκαρ ως παραγωγός και σεναριογράφος της μεταφοράς στην οθόνη όλου αυτού του χρονικού. Δικαίως, καθώς αξιοποιεί όλα τα ατού της «απίστευτα» αληθινής ιστορίας, συνταιριάζοντας στοιχεία κοινωνικής σάτιρας, road movie, αντικληρικής καταγγελίας και αστυνομικής έρευνας και διατηρώντας μέχρι το τέλος έναν πέπλο μυστηρίου που αποκαλύπτει όταν σηκώνεται μια απρόβλεπτα συγκινητική πραγματικότητα. Με τη βοήθεια του Στίβεν Φρίαρς, ο οποίος ισορροπεί το σκληρό δράμα με ένα ψύχραμο βρετανικό χιούμορ, δημιουργώντας ένα συνδυασμό που ζεσταίνει την καρδιά του θεατή και μιλάει στα συναισθήματά του χωρίς να εκβιάζει το εύκολο δάκρυ. Τέλος, με την υπερπολύτιμη αρωγή της υποψήφιας για Όσκαρ Τζούνι Ντεντς φτιάχνει ένα ζωντανό, διχασμένο ανάμεσα στις τύψεις, τη συγχώρεση και την αποφασιστικότητα κεντρικό ρομαντικό χαρακτήρα που συνθέτει με τον σνομπ και κυνικό Σίξμιθ (ερμηνευμένος από τον ίδιο τον Κούγκαν) ένα αξέχαστο πρωταγωνιστικό –και απόλυτα συμπληρωματικό– δίδυμο.

Δευτέρα 14 και Τρίτη 15 Ιουλίου

Οικογενειακή υπόθεση (Pozitia copilului/Child's pose) - Κάλιν Πέτερ Νέτζερ

Σενάριο: Ράζβαν Ραντουλέσκου, Κάλιν Πέτερ Νέτζερ

Ηθοποιοί: Λουμίντα Γκεοργκίου, Μπογκνάν Ντουμιτράτσε, Φλορίν Ζαμφιρέσκου

Ρουμανία, 2013, 112'

Το ρομαντικό σινεμά αποδεικνύει ότι παραμένει ακμαίο και ουσιαστικό. Το οικογενειακό δράμα του Κάλιν Πέτερ Νέτζερ κέρδισε τη Χρυσή Αρκτο και το βραβείο FIPRESCI στο Βερολίνο. Ο Μπάρμπου είναι 34 χρόνων. Αυτό δεν τον κάνει λιγότερο μωρό στα μάτια της υπερπροστατευτικής μητέρας του, της Κορνέλια που οι φίλοι αποκαλούν «Κοντρόλια», επειδή προσπαθεί να φέρει τα πράγματα εκεί ακριβώς όπου τα θέλει και συνήθως τα καταφέρνει. Όταν ο Μπάρμπου, τρέχοντας με το αυτοκίνητό του, θα σκοτώσει ένα μικρό παιδί που περνά τον δρόμο, η Κορνέλια θα προσπαθήσει να κάνει κι αυτό το κακό όνειρο να περάσει. Με σύζυγο ιατρό, με όλες

τις σωστές διασυνδέσεις και ένα μάτσο χρήματα στην τσάντα, πιστεύει ότι μπορεί να λαδώσει όποιον χρειάζεται για να εξαφανιστούν οι κατηγορίες εναντίον του Μπάρμπου. Ταυτόχρονα, η ικανότητά της να λύσει το πρόβλημα του Μπάρμπου, ενισχύει τη δύναμή της πάνω του, μια κτητικότητα που φτάνει σε σημείο παθολογικό. Μέχρι τη στιγμή που η Κορνέλια θα αναγκαστεί να έρθει αντιμέτωπη με τη μητέρα του μικρού παιδιού που σκοτώθηκε, με μια φτωχή οικογένεια που ζει την αληθινή τραγωδία και η στάση της θ' αλλάξει. Στην ταινία συγκρούονται δύο Ρουμανίες: Η πρώτη είναι αυτή που έρχεται από το παρελθόν και πρέπει να βγει «εκτός κάδρου» (η εποχή Τσαουσέσκου) και η άλλη είναι εκείνη της καπιταλιστικής ισχύος, η οποία επιβάλλει την οικονομική εξουσία μαζί και τον άκρατο αμοραλισμό της. Ο βραβευμένος σε Λοκάρνο και Θεσσαλονίκη («Μαρία», «Μετάλλιο Τιμής») Κάλιν Πέτερ Νέτζερ περιγράφει τη σύγκρουσή τους με αλληγορική δεξιοτήτα, δραματική ισορροπία κι ένα ρεαλισμό ο οποίος δεν χάνει ποτέ από τα μάτια του την ψυχολογική οδύσσεια των χαρακτήρων (η σπουδαία ρουμάνικη κινηματογραφική σχολή). Ο αγώνας της Κορνέλια για τον πλήρη έλεγχο μιας ανεξέλεγκτης καθημερινότητας έχει μέσα του κάτι το τραγικό αλλά και το αμφίσημο, με την κορυφαία Λουμίντα Γκεοργκίου («4

Μήνες, 3 Εβδομάδες και 2 Μέρες») να ενσαρκώνει αμίμητα μια γυναίκα που υποδύεται διαρκώς κάτι άλλο από τον πραγματικό εαυτό της.

Δευτέρα 21 και Τρίτη 22 Ιουλίου

Ξενοδοχείο Grand Budapest (The Grand Budapest Hotel) - Γουές Άντερσον

Ηθοποιοί: Ρέιφ Φάινς, Μάρεϊ Έιμπραχαμ, Τζουντ Λο, Τόν Ρεβολόρι

ΗΠΑ / Γερμανία, 2014, 100'

Η ευρωπαϊκή ιστορία του πρώτου μισού του 20ου αιώνα αναβιώνει μέσα από μια ντελικάτη, παραμυθένια σάτιρα που ξαναδιαβάζει τον Στέφαν Τσβάιχ με σουρεαλιστική διάθεση. Αργυρή Άρκτος σκηνοθεσίας στο φεστιβάλ Βερολίνου για έναν Γουές Άντερσον («Οικογένεια Τενεμπάουμ», «Ο Έρωτας του Φεγγαριού») που μιμείται δημιουργικά τις κομψές προπολεμικές κομεντί του κλασικού Χόλιγουντ. Σ' ένα αφηγηματικό φλας μπακ, ένας συγγραφέας αναλαμβάνει να μας γυρίσει πίσω στις αρχές της δεκαετίας του 1930 και να μας βάλει μέσα στις πόρτες του Ξενοδοχείου Grand Budapest, στην ανατολική άκρη της Ευρώπης, ενός πολυτελούς και ευγενούς κτιρίου όπου περνά το χρόνο της η γεμάτη καπρίτσια και συναρπαστικά μουσικά αφρόκρεμα της γηραιάς ηπείρου. Ουσιαστικός «αυτοκράτορας» εκεί είναι ο θυρωρός «conciierge» Γουστάβ Χ, ο υπεύθυνος της οργάνωσης του ξενοδοχείου, αρμόδιος για τη σωστή λειτουργία του και για την επίλυση του οποιουδήποτε προβλήματος. Ο Γκουστάβ θα γίνει φίλος με τον νεαρό Ζίρο, έναν νεαρό μελαμψό μετανάστη που προσπαθεί να επιβιώσει μέσα στις αντιξοότητες. Όταν η ηλικιωμένη Μαντάμ Ντ. πεθάνει, αφήνοντας στον Γκουστάβ, ως ανταμοιβή για τις «υπηρεσίες» του, έναν πανάκριβο πίνακα, θα πυροδοτηθεί ένα δαιδαλώδες κυνήγι της γάτας με το ποντίκι, γεμάτο διδάγματα ζωής και απολαυστικά σκαμπανεβάσματα στις χιονισμένες ευρωπαϊκές βουνοκορφές. Ο γνωστός και αγαπητός μας Γουές Άντερσον είναι εδώ, ανακατεύοντας δεξιοτεχνικά εποχές (πάντα του άρεσαν οι μοντέρνοι αναχρονισμοί), παστέλ χρώματα, λογοτεχνικές και σινεφίλ αναφορές, σχολιάζοντας ταυτόχρονα μια ήπειρο που κουβαλά την ιστορία της σαν πολιτιστικό θησαυρό –όλα περιστρέφονται γύρω από έναν πίνακα ζωγραφικής– αλλά και σαν ιδεολογικό βαρίδι. Εδώ είναι και μια ομάδα πολύ γνωστών και αγαπημένων ηθοποιών (Μάρεϊ Έιμπραχαμ, Ματιέ Αμαλρίκ, Άντριεν Μπρόντι, Γουίλεμ Νταφόνε, Τζεφ Γκόλντμπλαμ, Χάρβεϊ Καϊτέλ, Τζουντ Λο, Μπιλ Μάρεϊ, Εντουαρντ Νόρτον, Τίλντα Σουίντον, Λέα Σεϊντού, Τομ Γουίλκινσον κ.α) τους περισσότερους από τους οποίους απολαμβάνουμε σε ξεκαρδιστικά και πολύ χαρακτηριστικά περάσματα από την οθόνη. Το υπερβολικά ελαφρύ ύφος κρατά μεγάλο μέρος της αλληγορίας σε ένα πρώτο και ευανάγνωστο επίπεδο, ο σπιρτόζος ρομαντισμός του Άντερσον, όμως, καθώς και η αφηγηματική επιδεξιότητά του είναι πάντα καλοδεχούμενη και συγκινητική.

Δευτέρα 28 και Τρίτη 29 Ιουλίου

Suzanne - Κατέλ Κιγιεβερέ

Σενάριο: Μαριέτ Ντεζέρ, Κατέλ Κιγιεβερέ

Ηθοποιοί: Φρανσουά Νταμιέν, Σαρά Φορεστιέ, Αντέλ Αενέλ

Γαλλία, 2013, 94'

Μια από τις γαλλικές εκπλήξεις του 2013, ταινία έναρξης της Εβδομάδας Κριτικής στο 66ο Φεστιβάλ Κανών, Αργυρός Αλέξανδρος στο 54ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, Σεζάρ Β' Γυναικείου Ρόλου. Η Σουζάν μεγαλώνει μαζί με την αδελφή της στην εργατική νότιο Γαλλία, σ' ένα σπίτι που το κρατά δυναμικά, τρυφερά και άγαρμπα ο χήρος ιταλικέρης πατέρας τους. Η Σουζάν μοιάζει ήσυχο κορίτσι - τα εφηβικά της χρόνια είναι πολύ πιο ντροπαλά από αυτά της επαναστάτριας αντίθεσης αδελφής της. Κι όμως μένει έγκυος μαθήτριά και καταλήγει ανύπαντρη μητέρα. Κι όταν ο μικρός Κριστιάν γίνεται 5 χρονών, η Σουζάν ερωτεύεται έναν γοητευτικό τυχοδιωκτάκο, εγκαταλείπει το παιδί της και το σκάει μαζί του. Κάτι που θα πληρώσει ακριβά. Η φωνή της Νίνα Σιμόν που τραγουδά το «Suzanne» του Λέοναρντ Κοέν συνοδεύοντας τα τελευταία πλάνα της ταινίας, αφήνει μια νοσταλγική και γλυκόπικρη αίσθηση ανάλογη με αυτήν της πολύπαθης διαδρομής της ηρωίδας της Κατέλ Κιγιεβερέ. Γιατί και η δική της Σουζάν είναι μια κοπέλα που αγωμίζεται από την πρώτη στιγμή να καταλάβει τον κόσμο γύρω της, κυρίως όμως τον ακόμη πιο ακατανόητο κόσμο μέσα της. Και αν σε κάτι διαφέρει το ψυχολογικό πορτρέτο της από το θηλυκό στερεότυπο των περισσότερων κινηματογραφικών ιστοριών ενηλικίωσης, είναι ότι εδώ δεν έχουμε ένα συμπαθή, ηθικά (πολλά δε μάλλον συναισθηματικά) ξεκάθαρο χαρακτήρα σε τροχιά σύγκρουσης με το περιβάλλον. Αυτή η Σουζάν έχει ως μεγαλύτερο εχθρό τον εαυτό της και θα μπορέσει να τον νικήσει μόνο όταν αναλάβει η ίδια το κόστος των προσωπικών της επιλογών. Εξαιρετικές οι ερμηνείες πρωταγωνιστών και δευτεραγωνιστών. Η Κιγιεβερέ κρατά με αυτοπεποίθηση τα ηνία της τολμηρής,

αναρχικής της πλοκής, η οποία καλύπτει περίπου δύο δεκαετίες στη ζωή αυτής της δυσλειτουργικής οικογένειας. Κινηματογραφεί φρέσκα, νατουραλιστικά, άμεσα και μας παραδίδει ένα καλοδουλεμένο μικρό αριστούργημα που ποντάρει στην συναισθηματική ευφυΐα του θεατή και την σπαραχτική οικειότητα που χτίζει με την ειλικρίνεια των προθέσεών του.

Δευτέρα 11 και Τρίτη 12 Αυγούστου

Δικός της (Her) - Σπάικ Τζόνζι

Ηθοποιοί: Γιάκιν Φίνξ, Έιμι Άνταμς, Ρούν Μάρα

ΗΠΑ, 2013, 126'

Στο Λος Άντζελες του κοντινού μέλλοντος ένας μοναχικός συγγραφέας αναπτύσσει μια παράξενη ερωτική σχέση με το τεχνητής νοημοσύνης λειτουργικό σύστημά του. Ο Θεόντορ Τουόμπλι (Γιοακίν Φοίνξ), είναι ένας μοναχικός και ιδιαίτερος άνδρας, που βγάζει τα προς το ζην γράφοντας προσωπικά γράμματα για λογαριασμό άλλων. Μόνος μετά από μια μακρόχρονη σχέση, αποφασίζει να αγοράσει ένα προηγμένο λειτουργικό σύστημα, το οποίο υπόσχεται ότι μπορεί να ανταποκριθεί στις προσωπικές ανάγκες κάθε χρήστη καθώς αποτελεί μια διαισθητική και μοναδική οντότητα από μόνη της. Ενεργοποιώντας το, γνωρίζει τη "Σαμάνθα" (Σκάρλετ Γιόχανσον), μια χαρούμενη γυναικεία φωνή που αποδεικνύεται διορατική,

ευαίσθητη αλλά και εξαιρετικά αστεία. Όταν όμως οι ανάγκες και οι επιθυμίες της μεγαλώνουν, σε συνδυασμό με τις δικές του, η φιλία τους βαθιναίνει και μια ασυνήθιστα ρομαντική διάθεση αναπτύσσεται μεταξύ τους. Με τον πλέον πρωτότυπο σεναριακά και σικάτο σκηνοθετικά τρόπο ο Σπάικ Τζόνζι («Στο Μυαλό του Τζον Μάλκοβιτς», «Στη Χώρα των Μαγικών Πλασμάτων») αναρωτιέται μελαγχολικά πάνω στις έννοιες της αγάπης, του πάθους και της πίστης στον 21ο αιώνα. Εύκολες οι τελικές απαντήσεις, υποβλητική, όμως, η αποξενωμένη εικόνα του Λος Άντζελες του αύριο και αξέχαστη η εκφραστική φωνή της Σκάρλετ Γιόχανσον. Εξαιρετική και η μουσική της ταινίας από τους Καναδούς Arcade Fire. Η ταινία κέρδισε Χρυσή Σφαίρα σεναρίου καθώς και πέντε υποψηφιότητες στα φετινά Όσκαρ.

Δευτέρα 18 και Τρίτη 19 Αυγούστου

Μόνο οι εραστές μένουν ζωντανοί (Only Lovers left alive) - Τζιμ Τζάρμους

Ηθοποιοί: Τίλντα Σουίντον, Τομ Χίντλεστον, Μία Γουασικόφσκα, Άντον Γιέλτσιν

ΗΠΑ/Γερμανία/Ελλάδα, 2013, 123'

Ρομαντική και ειρωνική διασκευή του βαμπυρικού μύθου από έναν απολαυστικά cool Τζιμ Τζάρμους (Ghost Dog, Broken Flowers, Dead Man). Ηδονική χαλαρότητα, υπνωτιστικό τέμπο, παιχνιδιάρικη διάθεση, ένα σπιλάτα σέξι πρωταγωνιστικό δίδυμο και ένα γεμάτο μπλουζ, έθικ και ροκ εκπλήξεις σάουντρακ χαρακτηρίζουν τη νέα, ακαταμάχητα γοητευτική ταινία του ιδιότυπου αυτού δημιουργού. Ο Αδάμ (Tom Hiddleston) και η Εύα (Tilda Swinton) είναι δύο ακόμα ερωτευμένα μεταξύ τους βαμπίρ. Συμπορεύονται εδώ και αιώνες, αλλά μπορούν να ζουν και χωριστά – εκείνος έχει καταφύγει στο μισοπεθαμένο βιομηχανικό Ντιτρόιτ όπου συνθέτει την

μουσική του εμπνευσμένος από το νibe της τοπικής σκηνής, εκείνη στην μυστικιστική Ταγγέρη όπου συζητά για τέχνη με τον γέροντα βρικόλακα Κρίστοφερ Μάρλοου, τον ανώνυμο που έγραψε στην πραγματικότητα τα έργα του Σαίξπηρ. Η Εύα καταφέρνει να εκσυγχρονίζεται με την κάθε εποχή, να προσαρμόζεται και να εκτιμά την τεχνολογία, να ζει την κάθε νύχτα γαλήνια, συμφιλιωμένη με τις αλλαγές. Ο Αδάμ είναι καλλιτέχνης, πιο ευαίσθητος, ιδιοσυγκρασιακός, τον πληγώνει η ανεξέλεγκτη βία των πραγματικών ζόμπι (δηλαδή των ανθρώπων). Οι ίδιοι, αν και βαμπίρ, δεν αιματοκυλούν τον κόσμο γύρω τους (άλλωστε αυτό θα ήταν «τόσο μπανάλ και 15ου αιώνα»). Ζουν μοναχικά, προμηθεύονται αίμα από νοσοκομεία και μεσάζοντες, σέβονται τη φύση κι όλα τα πλάσματα που την κατοικούν. Πρόκειται μια ασυνήθιστη ερωτική ιστορία που αναθεωρεί το είδος των ταινιών με βαμπίρ, λειτουργώντας περισσότερο ως αλληγορία για τη συντροφικότητα, την τέχνη και την κατάσταση της ανθρωπότητας. Στην παραγωγή της ταινίας, που επιλέχθηκε στο Διαγωνιστικό Τμήμα του Φεστιβάλ των Κανών, συμμετείχε και η ελληνική εταιρεία παραγωγής Falero House του Χρήστου Κωνσταντακόπουλου. Η νέα ταινία του Τζιμ Τζάρμους που πατάει στην βαμπίρ μόδα της εποχής δεν παγώνει, ούτε ρουφά το αίμα μας. Το κάνει να τρέχει πιο γρήγορα στην καρδιά, ερωτευμένο με όσα διαδραματίζονται στην οθόνη.

Δευτέρα 25 και Τρίτη 26 Αυγούστου

Το μικρό ψάρι (Stratos) - Γιάννης Οικονομίδης

Σενάριο: Γιάννης Οικονομίδης, Θάνος Ξηρός, Βαγγέλης Μουρίκης, Χρήστος Β. Κωνσταντακόπουλος, Χάρης Λαγκούσης

Ηθοποιοί: Βαγγέλης Μουρίκης, Βίκυ Παπαδοπούλου, Πέτρος Ζερβός

Ελλάδα/Γερμανία/Κύπρος, 2014, 137'

Μελαγχολικό, στιλάτο νεο-νουάρ από έναν τολμηρό σκηνοθέτη που δεν μασά τα κινηματογραφικά λόγια του. Ο δημιουργός του «Σπιριτόκουτου» και του «Μαχαιροβγάλτη» περιγράφει μια απελπισμένη κατάβαση στην υπαρξιακή κόλαση της νεοελληνικής πραγματικότητας με την τελετουργική δεξιοτεχνία ενός Ζαν-Πιέρ Μελβίλ και την κοινωνική ευαισθησία ενός Κεν Λόουτς. Με μια βαθιά ελληνικότητα και έναν κρυφό, μα σπαρακτικό ρομαντισμό, όλα αποτυπωμένα στην αξέχαστη κινηματογραφική φιγούρα ενός ανεπανάληπτου Βαγγέλη Μουρίκη. Η ταινία συμμετείχε στο διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ Βερολίνου. Πενηντάρης, θλιμμένος, σιωπηλός, ο Στράτος δουλεύει σε μια βιοτεχνία με ψωμιά, τυρόπιτες, φύλα ζύμης,

αλλά στην πραγματικότητα βγάζει χρήματα σκοτώνοντας ανθρώπους για λογαριασμό του «Μπογιατζή», ενός τύπου που μοιάζει να έχει πάντα κάποιον να «σβήσει». Εχοντας πίσω του ένα έγκλημα πάθους πριν από χρόνια που του απέδωσε τα εύσημα ενός ανθρώπου που οφείλεις να σέβεσαι, ο Στράτος δεν μπορεί να ξεκολλήσει από την τροχιά στην οποία έχει μπει, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να προσπαθήσει. Σε έναν κόσμο όπου όλα μοιάζουν για πούλημα και όπου όλα είναι φτηνά, εκεί όπου όλοι προσποιούνται ότι ζουν με έναν κώδικα τιμής, θα είναι ο Στράτος, ένας δολοφόνος κατ' επάγγελμα αυτός που θα δοκιμάσει να υψώσει το ηθικό του ανάστημα. Ακόμη κι αν μια τέτοια πράξη μοιάζει μάταιη όταν όλα σε τραβάνε με βία κάτω. Με φόντο το αστικό τοπίο, μία Αθήνα που απλώνει το μπετόν της από τον Υμητό, την Κάνιζα, τη Ραφήνα μέχρι το Λαύριο, την καμένη Πεντέλη και τον καταπατημένο με μεζονέτες Λυκαβηττό, το «Μικρό Ψάρι» δείχνει την αναγκαιότητα του ελληνικού σινεμά να παρουσιάσει ιστορίες που εκφράζουν την ανάγκη αντίστασης στην ηθική μας κρίση. Γιατί η οικονομική κρίση ήταν απλώς επακόλουθο της ηθικής και μας ανάγκασε να βγάλουμε το κεφάλι μας από την άμμο. Η ιστορία του Στράτου, ενός ήρωα με βρώμικα χέρια που από μέλος του υπόκοσμου αποφασίζει να κάνει την ανατροπή, μπορεί να ακολουθεί τη σύμβαση ενός γκανγκστερικού θρίλερ, ίσως όμως να αποτελεί και μία ακραία μεταφορά για όσα ο κάθε μέσος θεατής/«Μικρό Ψάρι» θέλει να κάνει σε μία κοινωνία βαθιάς διαφθοράς.

Αποσπάσματα από κριτικές των:

www.flix.gr / www.athensmagazine.gr / www.athinorama.gr

Οι χειμερινές προβολές γίνονται στο Δημοτικό Θέατρο της Αλεξανδρούπολης, κάθε Δευτέρα και Τρίτη και ώρα 21.30 (σε προβολές αφιερωμάτων και ταινιών από φεστιβάλ, οι ώρες έναρξης τροποποιούνται ανάλογα) και οι θερινές στο Δημοτικό Θερινό Κινηματογράφο «Φλοίσβο» τις ίδιες μέρες και ώρα 22.00.

Τιμές εισιτηρίων : 6 € κανονικό / 5 € για μέλη Κ.Λ.Α. (10€ ετήσια συνδρομή)/ 3€ φοιτητικά - μαθητικά - ανέργων